

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Libelli exhibiti a Charisio presbytero.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

*Libelli exhibiti a Charisio
presbytero.*

Oi ὅπιοθέντες λίβελοι παρεῖχα-
εσίου πρεσβυτέρου.

ANNO
CHRISTI
431.

*Charisius presbiter, & Philadel-
phiæ economus, sanctissimæ
& religiosissimæ œcumenicæ
Synodo in Ephesiorum metro-
poli congregatae.*

OMNES qui recte sapiunt ita comparati sunt, ut honorem semper, & quam decet obseruantiam, spiritualibus maxime patribus & doctoribus deferre desiderent. Si vero illos, qui docere debent, talia de fide auditoribus insonare contingat, quæ omnium & aures & animos offendant; tunc sane ordinem commutari necesse est, & prauæ doctrinæ magistros a subiectis reprehendi. Quia ergo ex horum numero unus est Nestorius, prauæ opinonis suæ fructum metens, ac pessime affectus erga fidem in Christum, qui que dum ea qua non conueniunt, frequenter inculcavit, vniuersum terrarum orbem perturbavit, adeo ut Christi amantes imperatores vestram sanctitatem in hunc locum conuocare coacti fuerint, quo sanæ fidei dogmata confirmaret; idque Dominus Deus pro sua clementia & benignitate exhibens, omnes vos patres sanctos eius rei causa hic congregauit: propterea sanctitatis vestrae pedibus aduolutus palam facio, non ipsum tantum (Nestorium,) sed & Anastasium & Photium presbyteros, ipsiusque impietatis socios, eamdem infidelitatem in aliis ciuitatibus disseminare studentes, Iacobu cuidam eadem, quæ ipsi, senti-
mentariaj *αρασκευαζοντες*, Iakovón *ηρα*, *όμοια αυτοις* *φρονοιων*,

Tῇ ἀγιωτάτῃ καὶ θεοφιλεσάτῃ σωό-
δῳ οἰκουμενικῷ, σωελθούσῃ τῷ
τῇ Εφεσίων μηζυπόλει, παρεῖ-
χαεσίου πρεσβυτέρου καὶ οικο-
νόμου Φιλαδελφείας.

EΥΧΗ μὴ ἄπαι τοῖς δὲ Φρο-
νοσι, ιψιν ἀεὶ καὶ πρέπου-
σσαν αὐδῶν πνευματικοῖς μάλιστα πα-
ρέστη καὶ διδάσκαλοις δοτούμενοι εἰ-
δὲ του συμβήτοντὸν διδάσκαλον ὁ φε-
λοντας ποιῶντα τοῖς ὑπηκοοῖς σύν-
χειν τοῦτο τῆς πίστεως, διὰ τοῦ ἀπα-
τῶν ἀκοας καὶ καρδίας κατεβάλλεται,
αἵδην τὸν Θεόν αὐταλλάξιεν,
καὶ τὸν ιακὼν διδάσκαλον ἐλομένοις
τοῦτο τὸ ηασόνων διελέχεται. ἐπει-
δια εἰς Σύρων υπαρχόντες, οὗ το-
ιδιας ιακωδεῖας τὸν καρποῦ δρε-
πόμυνος, κακίας τοῦτο τοῦ Χριστὸν πί-
στεως διακείμνος, διδάσκαλος πολλά-
κις ἀ μὴ τεστοπε, πᾶσαν ὥραν τὸν Φιλο-
χείσοις βασιλέας δικαίωμα δι-
σποτού, τὸ ίμετέραν ἀγιωσιώνα σι-
ταῦτα σωελθοῦτο τὸν ὄρθοδοξίας
Ἐπικρατῶμα δέσματεν τούτο διὰ τοῦ
ιδίαν φιλανθρωπίαν ὁ δεσπότης πα-
ρεχείν θέσις, ἀπαντας ὑμᾶς ἀγίοις
πατέρας εὐταῦτα σωήγαγε τὸ τε-
λεχέντος ἔνεκεν τούτου χρέων ἐγώ
την ίμετέρα τεστοπείωσιόπιπη, δι-
δάσκαλον, ως οὐ μόνον αὐτὸς, δι-
λαγή καὶ Θεόντον συμμέτοχο τῆς
αἰσθείας, Anastasis, καὶ Φάπος,
αὶ πρεσβύτεροι τὸν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους πόλεσι κακοτίαν δια-

ANNO CHRISTI 431. οὐανέρθιοτοσεν καὶ συμπρόσδοσι μέχει τῆς δύορο, τραπέζης καὶ παρρήσιας ἀντὶ μεταδίδοντες· ὃν καὶ διὰ γραμμάτων ἡδη ὡς ὄρθοδξον οὐανέσποντας τοῖς θεοσεβεστοῖς τῷ Λυδῶν ἐπισκόποις. Τιλαῦτα δὲ Σύντο τε πόλυποι, ἀ τὸν ὑμετέρων παῖτων ἀγιωσιώνια μαθεδοναν κινήσας κατονικεῖν κατὰ τὸν Ἰμαρεῖαν, καὶ καὶ τὸν αὐτὸν συμπροσώπων. Καὶ Φιλαδέλφειαν πόλιν τῆς Λυδίας κατελαβὼν, καὶ Σιναῖ τῷ ἀπλουστέρῳ ἀπαπόσας, κληρονοὶ δὲ οὗτοι, πλὴν τοῦ Νικαγόρα ἀγίων πατέρεσσον ἐκδειν τῆς πίστεως ἔχουσιντος, ἐπεργά Σινι πίστεως ἐκδέσας, μᾶλλον δὲ ἀντίστας, καθυποχράγματα φρεσκάδασε. καὶ δὴ τὸ πεποικασσον, ὡς ἀπλούσεροι καθυποχράγματες· ὅπις δὴ ταῦτη, * alii p. * φησι, τῇ ὄρθοδξωσι χρονίῳ πέντε γενδυμ. quod sed le- γονται, τῆς εἰλέσθισι αἵρετην βλασφημίας πεπληρωθεὶρι, ἔχουσαν τε ταῦτα τῷ τοῦτο ἀπὸ σωαρπαγμάτων ἔσωγερας φασὶ σώλεπτη· λιγοτέρων δὲ τοῖς ὑμετέρας οἰστότος, τοὺς τὸ σύνοντεῖαν πλὴν τοῦτον αὐτὸν μελετηῖσσαν τὸ ὄρθοδξίας διατρέπων. οὐ μόνον δὲ, διλαὶ δὲ τοῦτο γεγράμματα τῷ πεφελεγθέντων, σύντα Ιακώβῳ μηδὲ τῷ αἵρετῳ ποιῶντα πολυπόνετο μῆτρον δοσιν ὄρθοδξίων, ἐμὲ δὲ, ὡς αἵρετον, τῆς κοινωνίας, καὶ λεπτοργίας ἐκάλυπτον, θεοσέβως Φρονοῦσε, καθὼς ἔσωτε τεκταντούς πούτων γένος διαγωθέντων, μαθησαται παῖτων η ὑμετέρῃ θεοφιλίᾳ τὰ καὶ τῆς ὄρθοδξίας τοῦτον πολυπόντας· ἀλλα δὲ θεός διὰ τῆς ὑμετέρας αἵρωσιν εἰς τέλος κατεργήσει.

enti fauisse, & hucusque fauere, familiaritatis mensaque consortem illum adhibentes; quem etiam piissimis Lydiæ episcopis, veluti orthodoxum literis commendarunt. Hic autem talia perpetrare ausus est, qualia vestra sanctitas cum rescuerit, mouebitur haud dubie ad canonicam pœnam de eo, eiusque fautoribus sumendam. Nam postea quam Philadelphiam Lydiæ ciuitatem venit, & quosdam e simplicioribus clericis fraude circumuenit, spreta fidei expositione per sanctos patres Nicæa edita, alteri cuidam fidei, aut perfidiae potius, expositioni subscribere iussit. Et quidem hoc illi, ut simpliciores, fecerunt, subscriptentes in hunc modum: Huic orthodoxæ fidei assentimur. Quæ quidem expositione heretica blasphemia referta, illorumque qui ab ipso seducti sunt, subscriptiōnibus signata seruatur, & in vestre sanctitatis praesentia recitari eam postulo; vt hinc perspicuum euadat, illos orthodoxæ fidei euersionem molitos esse. Quinetiam recitari postulo literas quibus Iacobum hereticum, talis temeritatis auctorem, orthodoxum esse testantur: me vero, tamquam hereticum, a communione ac sacrorum ministerio prohibuerunt; cum tamen pie sentiam, ut sequentia manifestabunt. Etenim his lectis, vestra erga Deum dilectio intelliget virtutique, qualia aduersus orthodoxam fidem per audaciam ipsi machinati fuerint: quæ omnia Deus per vestram sanctitatem penitus abolebit.